

sendt, fremgår det klart, at opstramningerne har virket, for anvendelsen af isolation er halveret, ja, ser man nøjere efter, så ser man, at i 7 ud af de 10 måneder ligger den endda væsentlig under det halve af året forud.

Den udvikling er der kun grund til at glæde sig over, men det må ikke blive en sovepude. Isolationsfængsling er så alvorligt et indgreb, at det løbende må følges nøje, også med henblik på at vurdere om der er behov for yderligere stramninger af regelsættet.

Derfor er det også godt, at ministeren har bedt Strafferetsplejeudvalget om at evaluere, hvorledes de nye regler fungerer, ligesom Rigsadvokaten skal indsamle statistik, som ikke bare Justitsministeriet, men også Retsudvalget får tilsendt.

Skal en evaluering være af værdi, må den nødvendigvis løbe over et vist tidsrum, og vi kan derfor ikke støtte B 157, som foreslår initiativer til helt at afskaffe isolationsanbringelsen. Stramningerne sidste år var store, de har kun virket i kort tid, men klart og utvetydigt i den rigtige retning, og derfor er det for tidligt at sætte nye skridt i værk.

Som sikkerhed har Retsudvalget så også, at vi ud over den normale oversigt, som vi får, fremover også vil få en årlig redegørelse, så vi har en reel mulighed for at følge med og tage initiativer, hvis udviklingen skulle vise sig at gå i den forkerte retning.

Heller ikke L 195 og L 196 kan vi støtte. Vi er enige med forslagsstillerne i, at en regelmæssig og ordentlig kontakt til fængelsespersonale, præst, psykolog osv. er et vigtigt middel til at undgå psykisk belastning som følge af isolation.

Ved behandlingen af lovændringerne lagde vi megen vægt på, at dette element indgik som en forudsætning i bemærkningerne, og det er i øvrigt en opfattelse, vi stadig har.

Som nævnt også af ministeren har Kriminalforsorgen nedsat en arbejdsgruppe, som er i gang med at evaluere de ændrede regler for behandling af varetagtsfængslede i isolation. Vi går ud fra, at den rapport, som arbejdsgruppen skal aflevere, dels vil indeholde oplysninger om, hvorledes det er gået hidtil, og dels indeholde overvejelser om evt. nye tiltag, hvis der er steder, hvor tingene ikke er tilfredsstillende.

I betragtning af, at det er pålagt denne arbejdsgruppe at være færdig i det tidligere efterår, finder vi det ikke rimeligt at lovgive på nuværende tidspunkt. Med arbejdsgruppens rapport vil vi få et grundlag for at vurdere, om lov-

ændringens intentioner på dette felt er ført ud i livet, eller om der er behov for nye initiativer.

L 196 foreslår helt at afskaffe muligheden for isolation af unge under 18 år. Jeg skal ikke skjule, at bevarelsen af muligheden i sin tid også gav os anledning til alvorlige overvejelser. Og det medførte også, at der kom særlig skærpede regler både vedrørende kriterierne for overhovedet at kunne anbringe unge i isolation og for længden af denne isolation.

Disse skærpede kriterier har tilsyneladende haft effekt, for som også ministeren sagde i sin tale, har der i den forløbne tid kun været en enkelt meget, meget kortvarig isolation af en person, og den fandt sted, umiddelbart før vedkommende fyldte 18 år.

Vi er af den opfattelse, at isolation af helt unge skal høre til den absolutte undtagelse. Og jeg vil derfor også spørge ministeren, om han vil sørge for, at den der årlige rapport, som vi har fået stillet i udsigt, kommer til at indeholde ikke bare på det statistiske plan, men også på det vurderingsmæssige, plan et særligt afsnit, eller hvordan det skal være, om de helt unge.

Vi finder det utrolig vigtigt at kunne følge med på det her felt, og vi er meget opmærksomme på, at der ikke skal være en glidebane her; det skal være det helt exceptionelle, hvis man skal anbringe unge i isolation.

Lad mig så afslutte med at understrege, at selv om vi som nævnt ikke kan støtte de foreliggende forslag, så må vi følge udviklingen tæt, for vi finder, at isolationsanbringelse af varetagtsfængslede er et overordentlig alvorligt indgreb, og vi finder, at det kun må bruges, hvor det er absolut nødvendigt.

Derfor er vi godt tilfredse med, at vi under denne evalueringsperiode ikke bare skal vente på evalueringresultatet, men løbende kan få oplysninger, så vi kan reagere, hvis det pludselig går skævt og i en retning, som vi ikke på indværende tidspunkt forventer.

(Kort bemærkning)

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår simpelt hen ikke logikken i den socialdemokratiske ordførers tale. Hvis udgangspunktet er, at isolation har alvorlige konsekvenser for den enkelte, og nogle internationale organisationer sammenligner jo direkte isolation med tortur, så er det i sig selv ikke interessant, hvor mange der udsættes for den pågældende form for isolering eller tortur.